

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2009. év október hó 7. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

A jelentős mennyiségű kábítószerre forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete miatt I. r. vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 2009. év március hó 20. napján kihirdetett 10.B.4/2008/56. számú ítéletét az I. r. és a II. r. vádlottakkal szemben **megváltoztatja.**

Az I. r. vádlott cselekményét kábítószerrel visszaélés büntettének [Btk. 282. § (1) bekezdés III. tétel, (2) bekezdés b) pont]; a II. r. vádlott cselekményét kábítószerrel visszaélés büntettének (Btk. 282. § (1) bekezdés VI. tétel, (2) bekezdés b) pont] **minősíti.**

Az I. r. vádlottal szemben a Budapesti XVIII-XIX. Kerületi Bíróság 3.B.XIX.1087/2003/21. számú ítéletében jogerősen kiszabott, próbaidőre felfüggesztett pénzbüntetés végrehajtásának elrendelését mellőzi.

Az elkobozni rendelt utazótáskát a Pest Megyei Bíróságon Bny.93/2008. számon kezelik.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlottal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Pest Megyei Bíróság a 2009. év március hónap 20. napján kelt 10.B.4/2008/56. számú ítéletével az I. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete [Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés] miatt 2 év 9 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, elrendelve a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 7.B.XV.1292/2003/16. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónapi börtönbüntetés; valamint a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 3.B.XIX.1087/2003/21. számú

ítéletében kiszabott 480 napi tétel, napi tételenként 200.-Ft, összesen 96.000.-Ft pénzbüntetés végrehajtását.

A II. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete [Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés] miatt 2 év 3 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Mindkét vádlottat érintően rendelkezett az őrizetben töltött idő beszámításáról, továbbá a bűnügyi költség viselése tárgyában, valamint a lefoglalt bűnjelekről, mely utóbbiakat elkobozta.

Az elsőfokon eljáró ügyész az ítéletet mindkét vádlott vonatkozásában tudomásul vette; ellene az I. r. vádlott és védője tényállás téves megállapítása és téves jogi következtetés miatt, míg a II. r. vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.824/2009. számú átiratában utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta; a bizonyítékokat a szükséges és lehetséges körben feltárta; azokat a logika szabályai szerint értékelte. A mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott, annak alapján a vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű és cselekményük minősítése is törvényes. A kiszabott büntetések eltúlzottan enyhék, ám a törvényi tilalom okán súlyosításukra lehetőség nincs.

Összességében mindkét vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú eljárásban az I. r. vádlott védője írásban igen részletes fellebbezés-indokolást terjesztett elő.

Aggályosnak tartotta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során az egymásnak ellentmondó két vádlotti vallomásra egyaránt alapozott, döntő jelentőséget ugyanakkor mégis a II. r. vádlott által előadottaknak tulajdonított, noha nevezett szavahihetősége több vonatkozásban megkérdőjeleződött. Ilyen volt, hogy mekkora összegben részesült volna a cselekmény elkövetése fejében; az, hogy kinek a felvetésére került sor a külföldi útra; milyen színű és márkájú volt az I. r. vádlott által állítólagosan vezetett gépjármű. A telefonforgalmazás adata cáfolja, hogy védenca a határállomáson a II. r. vádlott által vezetett gépjármű mögött lehetett volna; ugyanakkor érthetetlen, hogy ha mégis valóban mögöttesen várakozott, a tettenérésekor miért nem jelezte a határrendészeti szerveknek, hogy a cselekmény elkövetésével őt megbízó személy - az I. r. vádlott - a sorban mögöttesen álló gépkocsi vezetője. Az, hogy a határátkelő kiléptető rendszerének, valamint a benzinkútnak a videó-felvételei nem álltak rendelkezésre, s ugyanígy nem válhatott ujjnyom-szakértői vizsgálat tárgyává a kábítószer szállítására használt kérdéses táskák, az I. r. vádlott terhére nem szólhat. Végül a II. r. vádlott beismerésének tényét súlytalanná teszi, hogy őt a határellenőrzés során tettenérték, így más lehetősége, mint a cselekmény elismerése, nem is volt.

Összességében elsősorban bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában kérte az I. r. vádlott felmentését; harmadlagosan az elsőfokú ítélet

hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására való utasítását indítványozta.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén az I. r. vádlott védője csatolta a Szentendrei Városi Bíróság 2009. szeptember 3. napján kelt és 2009. szeptember 15. napján jogerős 5.B.39/2008/12. számú ítéletét, melyben a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 3.B.XIX.1087/2003/21. számú ítéletében kiszabott 96.000.-Ft pénzbüntetés végrehajtásának elrendelése már megtörtént.

Ezen túlmenően a kábítószer szállítására használt táska DNS vizsgálatát indítványozta, mely bizonyítási indítványt a másodfokú bíróság - az alább részletezett okokból - elutasította.

Érdemben az írásban előterjesztetteket maradéktalanul fenntartotta, azokat kiegészíteni nem kívánta.

A II. r. vádlott védője szerint - szemben az elsőfokú ítélet 8. oldal utolsó bekezdésének második mondatában írtakkal - a szállításra használt táska méreteiből nem következik, hogy a védenca tudatában kellet, hogy legyen a kábítószer mennyiségének; s a mennyiségből következően annak, hogy a kábítószer forgalomba hozatalában vesz részt. Álláspontja szerint a II. r. vádlott tipikusan kábítószer-futári feladatot látott el, ezért cselekménye helyesen a Btk. 282. § (1) bekezdés VI. tételébe ütköztethető.

Erre, valamint a két vádlott büntetésének belső aránytalanságára figyelemmel védenca büntetésének olyan mértékű mérséklését indítványozta, hogy annak végrehajtása próbaidőre felfüggeszthető legyen.

A II. r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A fellebbezésekben foglaltak közül csupán a II. r. vádlott védője által a minősítés eltérő voltára vonatkozóan előadottak alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül a Be. 348. § (1) bekezdése alapján. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. A szükséges, egyben lehetséges körben vizsgálódott; utóbbi vonatkozásban utalni lehet arra, hogy a védői bizonyítási indítványnak eleget téve még a külföldön lévő bizonyítékok hazaszállításáról, azok szakértői megvizsgálásáról is rendelkezett. A beszerezhető, az ügy megítélése szempontjából esetlegesen jelentőséggel bíró bizonyítékokat: adatokat, tényeket feltárta és a logika szabályainak megfelelően értékelte; meggyőző érveléssel számot adva arról, hogy miért a II. r. vádlottnak nyomozás során nyomban megtett, majd az eljárás során végig töretlenül fenntartott beismerésére alapozott, szemben vádlott-társának tagadásával.

Mindezeknek az előrebocsátása azért szükséges, mivel az I. r. védőjének elsődleges indítványa felmentést céloz, mely a fentiek fényében a törvényes mérlegelést támadja, így eredményre nem vezethetett; másrészt - harmadlagos indítványként - a védő az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte anélkül

azonban, hogy bármely, a Be. 373-376.§-ában foglalt törvényi okot konkrétan megjelölt volna.

Némi kiegészítést az erkölcsi bizonyítvány és a csatolt ítéletkiadmány alapján az I. r. vádlott előéleti adatai körében mégis tenni kell:

- az I. r. vádlottal szemben a Szentendrei Városi Bíróság a 2006. április 24. napján jogerős 4.TM.27/2005/2. számú végzésével a 2004. szeptember 14. napján elkövetett ittas járművezetés vétsége miatt 77.000.-Ft pénzbüntetést szabott ki, egyben 1 év 6 hónapra eltiltotta őt a közúti járművezetéstől.
- Ezt követően az I. r. vádlottat a Szentendrei Városi Bíróság a 2009. szeptember 3. napján kelt és 2009. szeptember 15. napján jogerős 5.B.39/2008/12. számú ítéletével a 2005. június 20. napján elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 46.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte, elrendelve a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 3.B.XIX.1087/2003/21. számú ítéletében kiszabott 96.000.-Ft pénzbüntetés végrehajtását.

Mindezekkel együtt az elsőfokú bíróság által megállapítottak már mindenben helyesek, teljesek, és alapul szolgáltak a másodfokú eljárásban is a felülbírálat során.

Általános érvennyel kijelenthető, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi felvetett bizonyítási irányban vizsgálódott.

Voltak adatok, tények, melyeket sikerült feltárnia, beszereznie tanúk meghallgatásával, szakértői vizsgálódással [milyen színű és típusú személygépkocsi volt az I. r. vádlott és környezete birtokában, azt a vádbeli időben az I. r. vádlott használta, használhatta-e; mennyi volt az eljárás tárgyát képező kábítószer tényleges hatóanyag-tartalma]; s voltak olyan eljárási cselekmények, melyek eredményt nem hoztak, objektív okból nem hozhattak [a benzinkút és a határátkelő videó-felvételeinek hiánya; a táska daktiloszkópiái vizsgálhatóságának kizártsága]. Ami bizonyítékot viszont sikerült beszerezni, azt az elsőfokú bíróság maradéktalanul értékelési körébe vonta, számot adva a mérlegelés mikéntjéről. A meglévő és értékelt adatok, tények bizonyító erejét alappal nem kérdőjelezhetik meg és bizonytalaníthatják el meg nem lévő, ílymódon értékelhetetlen adatokra, tényekre való hivatkozások.

Itt kell utalni a másodfokú bíróság által elutasított védői bizonyítási indítványra.

Meg nem előlegezve egy esetleges bizonyítás eredményét: a táska őrzésének olyan kedvezőtlen körülményei, melyek az ujjnyomszakértői vizsgálatot lehetetlenné tették, eleve hasonló előzetes aggályokat vetnek fel egy esetleges DNS vizsgálat kapcsán is. Emellett: amennyiben az I. r. szempontjából a vizsgálódás pozitív eredményt hoz [DNS-azonosságot igazol], úgy az - az egyébként is elvetett - vádlotti védekezésnek további cáfolatául szolgálhatna csupán. Ellenkező esetben a DNS összefüggés hiánya - hasonlóan az ujjnyom hiányával - azért nem bírna jelentőséggel, mivel a tényállás megállapításának alapjául szolgáló bizonyíték, azaz

a II. r. vádlott előadásának cáfolatára, az ő szavahihetőségének megdöntésére nem volna alkalmas.

Végül - és igazi jelentőséggel ez bír -: korábban az eljárás során DNS vizsgálat elrendelésére bizonyítási indítvány nem hangzott el. Márpedig bizonyításra a másodfokú bíróság eljárásában csupán akkor van törvényi lehetőség, ha az elsőfokú bíróság tényállása megalapozatlan [Be. 352.§]. Ilyen, a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okot egyet sem észlelte a másodfokú bíróság, ezért a védői indítványnak már csak ebből az okból sem adhatott helyt.

Az elsőfokú ítéletben az egyes bizonyítékok elfogadhatósága, súlyuknak értékelése kapcsán írtakon túlmenően a másodfokú bíróság még a következőkre utal.

A nyomozati iratok I. kötetének 43. oldalán írtak szerint az I. r. vádlott már az osztrák nyomozó szervek látókörében állt; ismerték külföldi címét, telefonját, és a vádbeli napon járőrözésre is sor került az általa használt gépjárművekkel összefüggésben. Feltárássra került az Európai Unión belüli mozgása [nyomozati iratok 345-347. oldala]; mindezen körülmények messzemenően alátámasztják azt az elsőbírői álláspontot, hogy a cselekményben játszott vádlotti szerep-megosztás tekintetében a II. r. vádlott által előadottakra lehet és kell alapozni; s amely annak meggyőző alátámasztásául is szolgál, hogy miért volt szükség a II. r. vádlott ílymódon való bevonására a kábítószer külföldre juttatásához.

A fentiek szerint megalapozott, és így a felülbírálat során is irányadó tényállásból a vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű, a terhükre megállapítható bűncselekmények minősítése azonban változtatásra szorul.

Az elsőfokú ítéleti tényállás igen szűkszavúan - s egyezően a bírósághoz 2008. január 8. napján benyújtott vádiratban foglaltakkal, ezáltal a vádon túl nem terjeszkedve - a vádlotti cselekvőség tekintetében csupán a pihenőtől a határvizsgálatig terjedően tartalmazza a történéseket: jelesül azt, hogy az I. r. vádlott a megszerzett és birtokolt kábítószerrel elhelyezte vádlott-társa, a II. r. vádlott által vezetett autóban azért, hogy a határ eredményes átlépését követően, annak túloldalán a parkolóban visszakapja.

E tényállás semmiféle olyan konkrétumot **nem tartalmaz, ami a kábítószer forgalomba hozatalának elkövetői magatartásába illeszthető volna.**

Kétségtelen, hogy az eljárás adatai - I. r. vádlott vonatkozásában éppen a fentebb jelzett vizsgálati adatok; a taxivezető II. r. vádlott terhén a tízkilónyi cannabis fuvarozásának körülményei - alappal felvethetnék a Btk. 282/A.§-ban írtak megállapíthatóságát; erre vonatkozó konkrét **törvényes vád hiányában azonban mód nincs** ennek minősítésére, hiszen sem a vádirat, sem az ítéleti tényállás nem tartalmaz olyan megállapítást, hogy a vádlottak szándéka a kábítószer forgalomba hozatala, eladása, vagy ilyen célú közvetítése volt.

Ebből következően az I. r. vádlottnak az a cselekménye, hogy a jelentős mennyiség alsó határát mintegy tizenkilenszeresen meghaladó mennyiségű kábítószerrel megszerezte, s azt a parkolóig birtokolta, majd célja szerint a parkolóban ismételt birtokba vette volna, a Btk. 282. § (1) bekezdés III. tételébe ütköző, és a (2)

bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettét valósította meg, tekintve, hogy a jelentős mennyiségű kábítószer megszerzte.

A II. r. vádlott cselekménye a Btk. 282. § (1) bekezdés VI. tételbe ütköző, és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntetteként értékelendő abból következően, hogy ugyanezen jelentős mennyiségű kábítószer az országból kivitte.

A másodfokú bíróság ennek megfelelően mindkét vádlott vonatkozásában megváltoztatta a terhükre megállapítható bűncselekmény minősítését.

A büntetés kiszabása kapcsán a másodfokú bíróság maradéktalanul osztotta a fellebbviteli főügyészégi álláspontot.

A belső arányosságot valóban nem tükröző szabadságvesztés-tartamok kirívóan enyhék voltak az elsőfokú bíróság minősítése mellett, de azok jelenleg is az enyhébb minősülés ellenére.

Kétségtelen, hogy a tényállás megállapítása során döntően a II. r. vádlott beismerésére alapozott az elsőfokú bíróság; s cselekvősége is másodlagosnak mondható a vádlott-társa mellett. Ezzel együtt is az enyhítő szakasz közel teljes kimerítésével megállapított börtönbüntetés-tartam további enyhítése fel sem merülhet még akkor sem, ha csak ílymódon nyílna mód a kétségkívül nagyfokú aránytalanság csökkentésére. Az aránytalan büntetés az amúgy is kirívóan enyhe büntetés további enyhítésével nem orvosolható.

Az I. r. vádlott egyebekben is kedvezőtlen előélete kapcsán figyelmet érdemel, hogy a jelen cselekményét a másodfokú határozatban írt további két ügyben folyó eljárások hatálya alatt valósította meg. A cselekményben játszott szerepére is figyelemmel esetében jelentős súlyosítás volna indokolt, melyre azonban terhére bejelentett fellebbezés hiányában mód nincs. Értelemszerűen a védő által indítványozott enyhítés fel sem merülhet.

Az elsőfokú bíróság által végrehajtani rendelt pénzbüntetést kiszabó ítélet 2004. szeptember 10. napján emelkedett jogerőre. A Btk. 89.§ (3) bekezdése szerint a próbaidő ebben az esetben egy év; a Btk. 67.§ (1) bekezdés e) pontja alapján a pénzbüntetés végrehajthatósága három év elteltével elévül. Mindebből következően a pénzbüntetés végrehajthatóságának elévülése a Btk. 68. § (1) bekezdésében írtakra is figyelemmel 2008. szeptember 9. napján bekövetkezett, annak elrendelésére törvényes mód már nincs.

Megjegyzendő, hogy a büntetést az előélet körében jelzett újabb elítélés során immár jogerősen egyébként is végrehajtani rendelte a Szentendrei Városi Bíróság.

Az iratoknál rendelkezésre áll a bűnjelként kezelt táska nyilvántartási száma, azt a másodfokú bíróság a pontosság és a könnyebb végrehajthatóság kedvéért rögzítette.

A Pest Megyei Bíróság 10.B.4/2008/56. számú ítéletének az I. r. és a II. r. vádlottakat érintő, fentiek szerinti megváltoztatása a Be. 372.§ (1) bekezdésén, míg egyebekben annak helybenhagyása a Be. 371.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2009. év október hó 7. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	dr. Székely Ákos s.k.	Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Pest Megyei Bíróság 10.B.4/2008/56. számú ítélete az I. r. és a II. r. vádlottak vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.89/2009/9. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2009. év október hónap 7. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2009. év október hó 7. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke